

Zorgplicht constructeurs.

Onlangs las ik in de krant dat Eric Staal, destijds directeur van Vestia, de banken voor de rechter wil dagen vanwege de **zorgplicht**. De banken hadden Vestia derivaten, financiële producten, verkocht waarop door Vestia voor miljarden Euro's verlies was geleden. Het betrof ca. 180 contracten, welke alle door Eric Staal waren ondertekend. De oud-directeur staat voor de rechtbank vanwege **wanbeheer**. Vestia eist ca. 2 miljard terug van de oud-directeur. Nu geeft Eric Staal de banken de schuld, want zij zouden hem hebben moeten **waarschuwen voor de risico's**. Toen hij nog directeur was, was hij van alles op de hoogte en duldde hij geen weerwoord. Hetzelfde heeft zich voorgedaan bij de DSB-bank. Ook hier kochten mensen allerlei financiële producten, waarmee ze zelf winst beoogden te behalen. Toen het fout ging kreeg de bank de schuld. Men had ook zelf kunnen **nadenken**. Ook hier proberen mensen hun geld terug te krijgen met een beroep op de zorgplicht.

De vraag kan worden gesteld of iets soortgelijks ook geldt voor **constructeurs**. De constructeur ontwerpt en berekent allerlei soorten draagconstructies. Hiervoor is het nodig **na te denken over alle risico's**. Dit betreft de **belasting op de constructies**, maar ook het **incasseringsvermogen van de constructies**. Daarom moeten er keuzes worden gemaakt. In de diverse wetten en regels (Bouwbesluit) zijn **minimum waarden** opgenomen. Veel constructeurs houden deze waarden aan als **uitgangspunt**. Echter in sommige situaties zijn deze waarden onvoldoende en moeten **hogere waarden** worden gekozen. Hieruit resulteren vaak **zwaardere constructies** en dus zijn hieraan **kosten** verbonden. Daarom is **overleg met de opdrachtgever** noodzakelijk, zodat het programma van eisen (P.v.E.) wordt aangepast. Desnoods legt de constructeur zijn advies schriftelijk vast ter voorkoming van een later beroep op de zorg- of waarschuwingsplicht.

Toch gaat er regelmatig iets fout. Denk aan het marktplein in Apeldoorn. Onder het plein ligt een parkeergarage. Dus het dak van de garage is de vloer van het plein. Voor de minimale belasting op het dek zijn in de voorschriften waarden opgenomen. Op het plein worden markten gehouden, maar ook kermissen. Wat bleek, sommige kermisattracties waren zo zwaar dat ze dreigden door het dek heen te zakken. Iemand zal hebben besloten welke belasting moest worden aangehouden. Dit bleek te weinig te zijn. Hier had de constructeur onderzoek moeten doen naar het gebruik en de mogelijke belastingen en hierover een duidelijk advies moeten geven. Hetzelfde komt voor bij de vloerbelasting van magazijnen. Deze worden ook vaak te laag ingeschat. Bij vloeiendvloeren is de hoeveelheid wapening regelmatig te gering en ontstaan er alsnog krimp scheuren in de vloer.

Vaak gebruikt de constructeur als argument voor de dimensionering, op basis van de minimum eisen, dat hij anders als constructeur te duur is omdat de door hem/haar ontworpen constructies te zwaar zijn. Uit concurrentieoverwegingen worden door constructeurs aanbiedingen gedaan op basis van de minimum eisen. Uit deze aanbiedingen maakt de opdrachtgever een keuze. Maar de opdrachtgever zit uiteindelijk zelf met de brokken omdat hij/zij de keuze van de constructeur heeft gemaakt. Deze opdrachtgever realiseert zich veelal niet dat hij voor de kosten opdraait als de constructeur op basis van oneigenlijke argumenten de verkeerde keuzes maakt. Het voorgaande staat los van mogelijke ontwerpfouten van de constructeur. Dit heeft met deskundigheid en ervaring te maken.

Het enige criterium voor de keuze van een constructeur is vaak de hoogte van het honorarium en de reputatie voor het ontwerpen van lichte constructies.

Spaarndam

ir. J.G.M. Raadschelders c.i.